

- 1) wyrazy: «Dyrekcja Naczelna Polskiego Biura Podróży „Orbis”» zastępuje się wyrazami: «Centralny Zarząd Przedsiębiorstw Usługowych „Orbis”»;
- 2) wyrazy: „Dyrekcja Kolejowych Zakładów Gastronomicznych” zastępuje się wyrazami: „Centralny Za-

ząd Kolejowych Zakładów Gastronomicznych”.
 § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

80

UCHWAŁA Nr 13 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie dodatku przejściowego za brak mieszkania dla sędziów Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

1. Minister Sprawiedliwości może przyznać przejściowy dodatek do uposażenia w wysokości 18 zł za każdy dzień tym sędziom Sądu Najwyższego, którzy w związku z przeniesieniem siedziby Sądu Najwyższego oraz ośrodków sesyj wyjazdowych Sądu Najwyższego

do Warszawy nie otrzymali przydziału mieszkań w Warszawie.

2. Okres wypłacania dodatku nie może przekraczać 6 miesięcy. Prawo do pobierania dodatku wygasa z chwilą przydzielenia sędziemu mieszkania w Warszawie.

3. Ilość dodatków nie może przekraczać liczby 10.

4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

81

UCHWAŁA Nr 2 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 stycznia 1952 r.

w sprawie ujednoczenia ubezpieczenia społecznego w żupach solnych.

1. Znosi się statut prowizyjny dla robotników zatrudnionych w państwowych żupach solnych w Małopolsce oraz zaopatrzenie dla ich wdów i sierot (Monitor Polski z 1924 r. Nr 95, poz. 266).

2. Okresy pracy, zaliczone do wysługi emerytalnej na podstawie powyższego statutu prowizyjnego, zaliczone będą jako okresy ubezpieczenia na zasadach ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami).

3. Osoby otrzymujące prowizje otrzymywać będą w ich miejsce renty z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości obliczonej według stawek rent z powszechnego ubezpieczenia emerytalnego, jednakże nie

mniej niż otrzymują dotychczas. Świadczenia dla sierot wypłacane będą na warunkach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie ujednoczenia warunków uprawnień do świadczeń dla dzieci w ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 297).

4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa.

5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

82

UCHWAŁA Nr 16 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami.

W celu wprowadzenia oszczędnej i racjonalnej gospodarki opakowaniami Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej mogą być zobowiązane do zabezpieczenia oraz zwrotu lub odsprzedaży opakowań otrzymywanych przy dostawie towarów.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej dokonujące dostaw towarów przy użyciu opakowań, co do których wprowadzono obowiązek zwrotu lub odsprzedaży, obowiązane są odbierać lub odkupywać te opakowania, chyba że obowiązek skupu opakowań został nałożony na inne jednostki gospodarki uspołecznionej.

3. Urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej mogą być zobowiązane do ofiarowania do skupu posiadanych opakowań.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy opakowań niezbędnych do wykonania planowych zadań posiadacza oraz opakowań pozostałych po dostawach, przy których był wprowadzony obowiązek zwrotu lub odsprzedaży (ust. 1).

§ 2. 1. Obowiązki określone w § 1 nałożyć mogą ministrowie sprawujący nadzór nad jednostkami, które używają przy dostawach towarów danego typu opakowań, w drodze zarządzeń wydanych za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz w porozumieniu z Ministrami Finansów i Handlu Wewnętrznego oraz ministrami sprawującymi nadzór nad jednostkami, które produkują opakowania objęte obowiązkiem.

2. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1, zawierać będą w szczególności: określenie opakowania podlegającego zwrotowi lub odsprzedaży, określenie jednostek

obowiązanych do zwrotu lub odsprzedaży i jednostek obowiązanych do odbioru lub skupu opakowań, zasady i tryb postępowania przy zwrocie lub odsprzedaży opakowań oraz tryb postępowania z opakowaniami uszkodzonymi, a zwłaszcza terminy zwrotu i skupu opakowania i ilości opakowań podlegających obowiązkowi, jak również sankcje w przypadku niewykonania obowiązku.

§ 3. Jednostki gospodarki społecznej dokonujące na rzecz jednostek prywatnych dostaw towarów przy użyciu opakowań, co do których wprowadzono obowiązek zwrotu lub odsprzedaży, obowiązane są w umowach o dostawę zastrzegać zwrot lub odsprzedaż opakowań pod rygorem kar umownych. Wysokość kar umownych ustalona będzie w zarządzeniach, o których mowa w § 2.

§ 4. 1. Przedmiotem zarządzenia, o którym mowa w § 2, mogą być jedynie opakowania nadające się do wielokrotnego użytku.

2. Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku dzielą się na:

- 1) opakowania wypożyczane,
 - 2) opakowania sprzedawane.
3. Opakowaniami wypożyczanymi są:
- 1) opakowania stanowiące środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji,
 - 2) opakowania nie będące środkami trwałymi w rozumieniu tych przepisów, lecz zaliczone do opakowań

wypożyczanych zarządzeniami wydanymi na podstawie § 2.

4. Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku nie będące opakowaniami wypożyczanymi zalicza się do opakowań sprzedawanych.

§ 5. Właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali regulamin premiowania pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy zwrocie, odsprzedaży, przechowywaniu, odbiorze i skupie opakowań.

§ 6. W stosunku do winnych niestosowania się do przepisów o obrocie opakowaniami należy wyciągać konsekwencje służbowe i dyscyplinarne, a w przypadkach stwierdzenia popełnienia przestępstwa — kierować doniesienie do właściwej prokuratury.

§ 7. 1. Traci moc uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128).

2. Zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego, wydane na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1, zachowują moc do czasu wydania odpowiednich zarządzeń na podstawie niniejszej uchwały.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i innym zainteresowanym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

83

UCHWAŁA Nr 22 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1952 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania dzienników urzędowych ministerstw i urzędów centralnych oraz dzienników międzyresortowych.

W celu ujednoczenia wydawania dzienników urzędowych Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. 1. Ministerstwa i urzędy centralne mogą wydawać dzienniki urzędowe tylko za zezwoleniem Prezesa Rady Ministrów.

2. Ministerstwo (urząd centralny) może wydawać tylko jeden dziennik urzędowy.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy dziennika urzędowego zarówno dla jednego jak i dla kilku resortów (urzędów centralnych). W ostatnim przypadku zezwolenie powinno wskazywać resort (urząd centralny), redagujący dziennik urzędowy.

4. Prezes Rady Ministrów może zarządzić wydawanie dziennika międzyresortowego.

§ 2. 1. Dziennik urzędowy jest służbowym organem wewnętrznym przeznaczonym do ogłaszania zarządzeń, instrukcji, decyzji i obwieszczeń pochodzących od naczelnego władzy resortu (urzędu centralnego), przeznaczonych dla podległych urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw.

2. Ministerstwa (urzędy centralne), które nie wydają dziennika urzędowego, mogą ogłaszać akty określone w ust. 1 w Monitorze Polskim.

§ 3. Dzienniki urzędowe nie mogą zamieszczać przedruków z Dziennika Ustaw R.P., Monitora Polskiego i z innych organów przeznaczonych do ogłaszania z mocą prawną ani też z Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Dopuszczalne są na-

tomiast wzmianki o ukazaniu się danego przepisu oraz o miejscu jego publikacji.

§ 4. 1. W dziennikach urzędowych nie ogłasza się:

- 1) aktów, które według obowiązujących przepisów podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R.P., Monitorze Polskim lub w innym organie przeznaczonym do ogłaszania z mocą prawną albo które zostały ogłoszone w Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) aktów, których treść dotyczy innych resortów;
- 3) aktów, które regulują organizację, zakres działania lub tok działań prezydiów rad narodowych;
- 4) ogłoszeń, które należy w myśl obowiązujących przepisów zamieszczać w Monitorze Polskim.

2. Prezes Rady Ministrów może na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) udzielić zezwolenia na ogłaszanie w dzienniku urzędowym aktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 5. 1. Wniosek o zezwolenie na wydawanie dziennika urzędowego powinien być umotywowany i zawierać dane informujące o treści, która będzie publikowana, o stałych odbiorcach, wysokości nakładu oraz warunkach prenumeraty i cenie poszczególnych egzemplarzy.

2. Do wniosku należy dołączyć schemat organizacyjny redakcji i administracji z wykazem proponowanych etatów, z tym że redakcja i administracja powinna być prowadzona przez właściwe komórki organizacyjne